

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

חגיגה - כ"ב

1. אין מטבילין כלי בתוך כלי לקודש. לר' אילא משום חציצה. לרבא שמא יטביל בכלי שאין בפיו כשפורפרת הנוד. מה ההבדל למעשה ביניהם? סל וגרגותני - [סל גדול ומסננין בו] שמילאן כלים והטבילן, לר' אילא יש לגזור שיכבדו ויחצצו. אבל לרבא אין לגזור כיון שבכל סל וגרגותני אין בפיהן כשפורפרת הנוד. ומצינו שנחלקו בזה אף תנאים - רבנן ואבא שאול.
עוד פסק רבא: מקוה שחלקו לשנים בסל וגרגותני - לא עלתה לו טבילה ואע"פ שדפנות הסל מלאות נקבים קטנים אינו מצטרף, שהרי האדמה כולה מנוקבת ומ"מ צריך 40 סאה במקום אחד.
עוד למדנו - אם הטביל כלי בתוך כלי טמא, מתוך שעלתה טבילה לכלי החיצון, עולה הטבילה אף לכלים שבתוכו.
2. מדוע לדעת הסוברים שגזרו על טבילת כלי בתוך כלי לקודש, לא גזרו אף בתרומה?
 תרומה מיועדת עבור חברים והם יודעים להיזהר, ואף אם יראהו עם הארץ ויטביל בלא להיזהר אין לחוש לגבינו שהרי לא מקבלים מהם תרומה. אבל קודש מקבלים מהם משום 'חשש איבה'. [ובתרומה לא יבא לאיבה כיון שיכול להביאה לכהן עם הארץ חבירו]
3. ר' יוסי הוא הסובר שחוששים לאיבה. היכן מצינו דעתו?
 א. עמי הארץ נאמנין על טהרת יין ושמן למנחות ונסכים - כדי שלא יהא כל אחד בונה במה לעצמו ושורף פרה אדומה לעצמו.
 ב. מקבלים עדות מעם הארץ משום איבה.
4. היכן מצינו שחברים שואלים כלים מעם הארץ בלא לחוש לטומאה?
שנינו: לבית הלל - כלי חרס סגור מציל את תכולתו מהטומאה. לבית שמאי - מציל רק אוכלים ועל המשקים ועל כלי חרס שבתוכו.
והסבירו ב"ש דעתם: מדובר שנגע בו עם הארץ ונטמא הכלי, וכלי טמא אינו חוצץ בפני הטומאה. באוכלין ומשקין שבתוכו, לעצמו טהרנו כיון שבכל מקרה חברים לא יקחו ממנו, אבל כלי שבתוכו שיש לחוש שחבר ישאל ממנו, אסרנו.
וכן למדנו שר' יהושע אמר 'בושני מדבריכם ב"ש' שיוצא מדבריכם שאשה לשה בעריבה והאשה והעריבה טמאין שבעה והבצק טהור. נטפל לו תלמיד אחד מתלמידי ב"ש והסביר לו כנ"ל שכלי עם הארץ נחשב טמא וממילא אינו חוצץ בפני הטומאה, ואם תאמר לע"ה שכליו טמאים יאמר לך שלי טהור ושלך טמא. לכן לאוכלין שלו, שיחשוב שטהור, אבל לכלי חוששים לשאלה ומטמאים.
 מיד הלך ר' יהושע ונשתתח על קברי ב"ש. אמר, נעניתי לכם עצמות ב"ש, ומה סתומות שלכם כך [מתבארות יפה] מפורשות על אחת כמה וכמה, אמרו כל ימיו הושחרו שיניו מפני תעניותיו.
הטעם שלא גזרו על טבילת כלי בתוך כלי לתרומה מחשש שאלה מעמי הארץ. כיון שמכל מקום מטבילים הכלים שמקבלים מהם.
5. האם עם הארץ נאמן על הטבילה?
אביי - על גופו נאמן ועל כליו אינו נאמן. ומה שמצינו לגבי הזאה שאין מזין על עם הארץ עד שיעשה בפנינו שלישי ושיביעי, היינו, משום שהחמירו עליו בתחילת טהרתו - הזאה. אפשר להקל עליו שודאי נזהר בסוף טהרתו. ונאמן על הטבילה.
רבא - כשאומר מעולם לא הטבלתי כלי בתוך כלי מאמינים. אבל כשאומר הטבלתי אבל לא הטבלתי בכלי שאין בפיו כשפורפרת הנוד, אינו נאמן. **וכן שנינו** - נאמן עם הארץ לומר פירות לא הוכשרו, אבל אינו נאמן לומר פירות הוכשרו אבל לא נטמאו.
6. כלי שנטמא אחוריו במשקין מה דינו?
 אחוריו טמאין. תוכו, אוגונו, אזנו וידיו טהורין - שלא החמירו בטומאת משקין דרבנן. אבל נטמא תוכו, כולו טמא.
7. מה הפירוש 'בית הצביטה' שבכלי?
שמואל: מקום שצובטו, אוחז בו להושיטו מלשון 'ויצבט לה קלי'. ר' יוחנן: מקום שנקיי הדעת צובעין - חוקקים בשולי הקערה לחומץ וחרדל.
עוד שנינו - בכל הכלים אחורים ותוך שלהם כאחד לטומאה - בקדשי המקדש ובקדשי הגבול, היינו, חולין שנעשו על טהרת הקודש.

"אינו דומה השונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחת" חגיגה ט'